Podstawy uczenia maszynowego - Projekt 5 Damian Wasilenko, Dawid Macek; pn. 14:40, B

1 Cel projektu

Celem projektu jest porównanie trzech klasyfikatorów:

- AdaBoost bazującego na drzewach decyzjnych
- Głębokiej sieci neuronowej bez warstw konwolucyjnych MLP
- Głębokiej sieci neuronowej z warstwami konwolucyjnymi CNN

2 Zbiór danych

FMNIST, obrazki 28x28, 10 klas, 70 tysięcy próbek.



Rysunek 1: Wizualizacja FMNIST

3 Modele

3.1 AdaBoost

 $\bullet\,$ Bazuje na drzewach decyzyjnych

• Przyjęliśmy głębokość drzewa równą 10

3.2 Multi Layer Perceptron - bez konwolucji

• Około 300 tysięcy parametrów

• Funkcja strat: binary crossentropy

• Metryka: accuracy

• Optimizer: Adam

Typ	Parametr	Aktywacja	
Wejśce	28*28	-	
$_{ m Dense}$	64	Relu	
$\operatorname{Dropout}$	0.2	-	
$_{ m Dense}$	128	Relu	
$\operatorname{Dropout}$	0.2	-	
$_{ m Dense}$	256	Relu	
$\operatorname{Dropout}$	0.2	-	
$_{ m Dense}$	512	Relu	
Dropout	0.2	-	
$_{ m Dense}$	256	Relu	
Dropout	0.2	-	
Wyjście	10	$\operatorname{Softmax}$	

Tablica 1: Architektura MLP

3.3 Convolutional Neural Network

• Około 300 tysięcy parametrów

• Funkcja strat: binary crossentropy

• Metryka: accuracy

• Optimizer: Adam

Typ	Opis	Kernel	Strides	Aktywacja
Wejście	(28, 28, 1)	-	-	-
$\operatorname{Conv2D}$	32	(3, 3)	(1, 1)	Relu
BatchNormalization	. -	-	-	-
$\operatorname{Conv2D}$	32	(3, 3)	(1, 1)	Relu
BatchNormalization	,	-	-	-
Conv2D	32	(5, 5)	(2, 2)	-
BatchNormalization	_	-	-	-
$\operatorname{Dropout}$	0.4	-	-	-
Conv2D	64	(3, 3)	(1, 1)	Relu
BatchNormalization	_	-	-	-
Conv2D	64	(3, 3)	(1, 1)	Relu
BatchNormalization	_	-	-	-
$\operatorname{Conv2D}$	64	(5, 5)	(2, 2)	Relu
BatchNormalization	-	-	_	-
$\operatorname{Dropout}$	0.4	-	-	-
Conv2D	128	(4, 4)	(1, 1)	Relu
BatchNormalization	_	-	-	-
${ m Flatten}$	-	-	_	-
$\operatorname{Dropout}$	0.4	-	-	-
Dense	10	-	_	$\operatorname{Softmax}$

Tablica 2: Architektura CNN

4 Jakość w zależności od ilości uczących

W ogólności im więcej danych tym lepsze wyniki [Rysunek 2].

Warte uwagi jest to, że modele ćwiczone dla dużej ilości danych szkolone były krócej(około 10 epok dla sieci) niż w kolejnym zadaniu. A mimo to najwyższy uzyskany wynik jest lepszy niż przy wydłużonym treningu.

AdaBoost zachowuje się dziwnie, ale może to wynikać ze zbyt małej liczy słabych klasyfikatorów(około 100).

5 Jakość klasyfikatorów w zależności od czasu treningu

Ze względu na to, że sieci trenujemy na karcie graficznej, a AdaBoosta na procesorze nie możemy porównać dokładnie obu metod. Wynika to z tego, że jeden model otrzymuje znacznie więcej mocy obliczeniowej w jednostce czasu.

Dlatego dla AdaBoosta mierzymy czas rzeczywisty, a dla sieci liczbę epok.

5.1 AdaBoost

Czas treningu jest zwiększany poprzez dodowanie kolejnych klasyfikatorów do boostowania. Model wykazuje poprawę metryk wraz z czasem, ale widać tendencję do spłaszczania się z czasem [Rysunek 4]

5.2 Sieci neuronowe

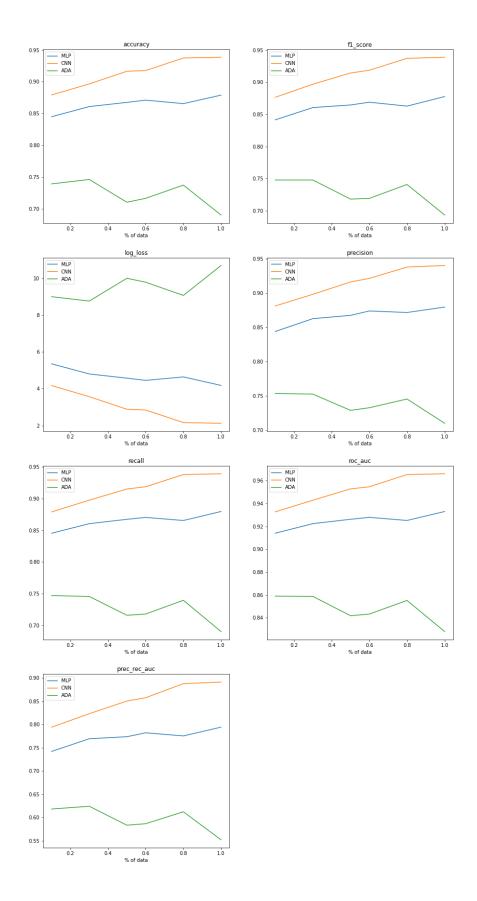
Sieci neuronowe także wydają się osiągać szczyt swoich możliwości od pewnej liczby epok. Z tym, że ten szczyt jest znacznie wyżej niż dla AdaBoosta [Rysunek 3].

6 Ocena mocy klasyfikatorów

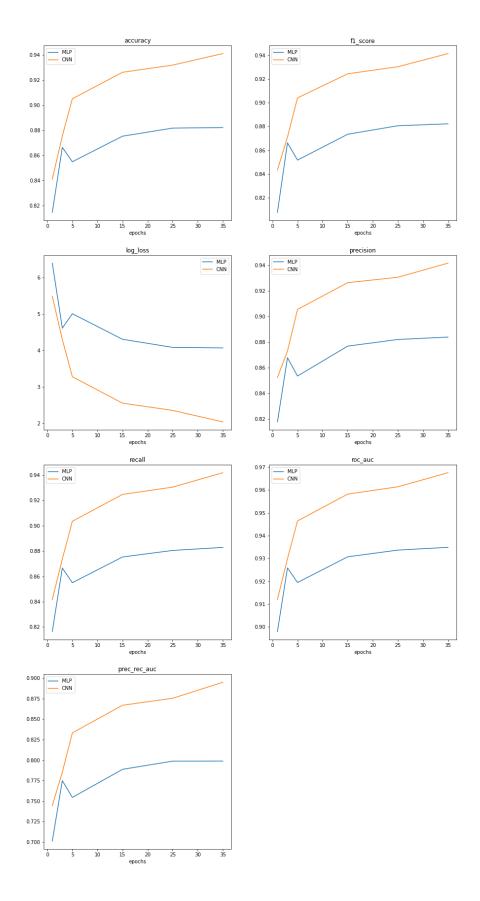
Wszystkie klasyfikatory tracą dokładność wraz ze zwiększaniem zaszumienia danych treningowych. Jedynym wyjątkiem jest klasyfikator MLP, w którym pojawiają się dziwne fluktuacje dokładności, ale może wynikać to z niestarannie dobranej architektury sieci. Finalnie każdy klasyfikator osiąga dokładność 10%, czyli staje się klasyfikatorem losowym [Rysunek 5].

7 Wnioski

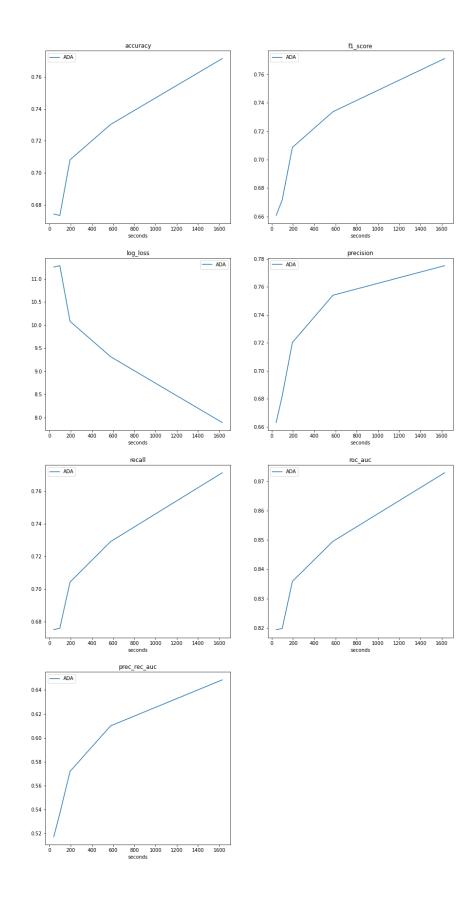
- Porównywanie metod szkolonych na różnych platformach sprzętowych jest trudne.
- Sieci neuronowe osiągają znacznie lepsze wyniki od AdaBoosta, ale nie można jednoznacnzie stwierdzić, że to drugie jest gorsze. Ponieważ AdaBoosta można próbować poprawić na przykład przez zwiększenie skomplikowania klasyfikatorów bazowych.
- Im więcej danych tym model daje lepsze rezultaty.
- Od pewnego momentu modele osiągają pewną dokładność, gdzie przedłużanie szkolenia nie daje żadnych
 rezultatów. W przypadku modeli o bardzo dużej liczbie parametrów i zbyt długim czasie treningu można
 doprowadzić do overfittingu.
- Zwiększanie ilości danych daje lepszy efekt niż zwiększanie długości trenowania.
- Wszystkie modele reagują podbnie na zaszumienie danych treningowych.



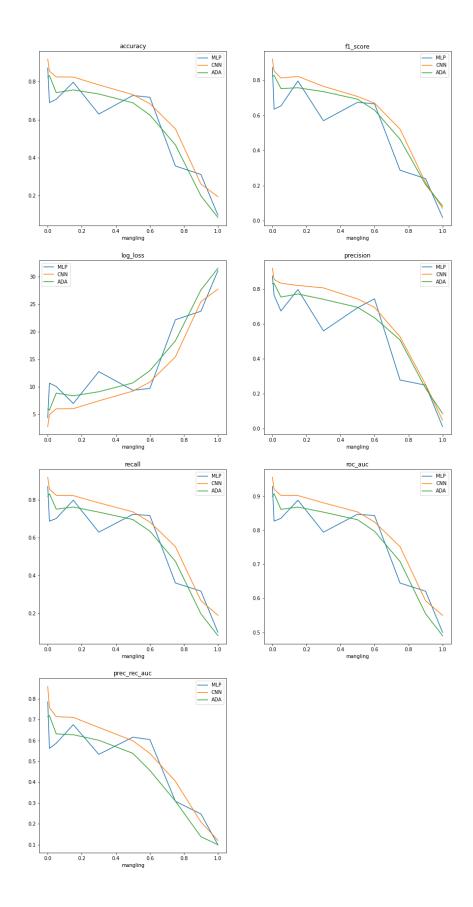
Rysunek 2: Miary jakości klasyfikatorów w zależności od ilości przykładów uczących.



Rysunek 3: Miary jakości sieci w zależności od ilości epok



Rysunek 4: Miary jakości AdaBoosta w zależności od czasu treningu.



Rysunek 5: Miary jakości klasyfikatorów ze względu na stopień zaszumienia danych treningowych.